

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziielewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 25 lutego 2020 r.

sprawy **H. S.**

skazanego z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w R.

z dnia 23 maja 2019 r., sygn. akt V Ka (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P.

z dnia 21 stycznia 2019 r., sygn. akt II K (...)

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

Kasacja obrońcy skazanego H. S. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Zgodnie z art. 519 k.p.k. kasacja może być wniesiona od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie. Stanowi ona nadzwyczajny środek zaskarżenia, co oznacza, że ma ona charakter wyjątkowy, o ustawowo ściśle określonych rygorach. Nadzwyczajny środek zaskarżenia, wniesiony przez obrońcę skazanego H. S., od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 23 maja 2019 r., sygn. akt V Ka (...) tylko pozornie czyni zadość powyższemu warunkowi. Już samo proste porównanie zarzutów zawartych w wywiedzionej wcześniej przez obrońcę apelacji od skazującego wyroku Sądu Rejonowego w P. z dnia 21 stycznia 2019 r., sygn. akt II K (...), z zarzutami kasacji (cztery zarzuty

), nie pozostawia wątpliwości, że przedmiotowa skarga kasacyjna skierowana jest *de facto* właśnie przeciwko rozstrzygnięciu Sądu pierwszej instancji (tj. wymienionemu wyżej wyrokowi Sądu Rejonowego w P.) i poczynionym przez ten Sąd ustaleniom faktycznym (*vide* zarzut drugi kasacji). Nie zaś, jak wymaga tego prawo, przeciwko wyrokowi sądu odwoławczego. Jak łatwo stwierdzić, analizując pisemne uzasadnienie zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Okręgowego w R., okoliczności podniesione w kasacji i rozwinięte w jej uzasadnieniu, były przedmiotem rozpoznania przez ten Sąd, działający jako sąd odwoławczy. Poza sporem jest, że Sąd Okręgowy w R. rozważył wszystkie zarzuty i wnioski podniesione w apelacji. W pisemnych motywach zaskarżonego wyroku wskazał, czym kierował się wydając wyrok oraz prawidłowo umotywowwał przyczyny nie podzielenia zarzutów i wniosków apelacji (por. s. 7 – 11 pisemnego uzasadnienia). Uczynił to, wbrew pogładowi z kasacji, właśnie zgodnie z wymogami wskazanymi w art. 433 § 2 k.p.k., a także art. 457 § 3 k.p.k.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy z mocy art. 535 § 3 k.p.k. orzekł jak w postanowieniu.